

شاید وقتی دیگر...

عنوان طرحی ارسوسن تسلیمی و فیلم‌نامه‌ای نوشه داریوش فرهنگ جلوی دوربین رفت. داستان فیلم درباره زندگی اهالی روستایی است که مردم آن بالادهی و پلین دهی هستند. ورود یک اتوبوس مستعمل به روستا کار گاریچی را کساد می‌کند و او نیز اتوبوسی می‌خرد. اما میان روزآنا قدر مسافر شیر شهر ندارد که دواتوبوس بخواهد. این مشاش اختلاف دیدگری می‌شود و سر لجام بازدواجه پسری از لعلی پایین نمی‌ستی باختیری از طایفه بالادستی هاختالا فهاده بایان می‌رسد. داریوش فرهنگ، که پیشتر به عنوان فیلم‌نامه‌نویس مطرح شده بود از سل ۱۳۶۵ با نویسنده‌گی و کارگردانی فیلم طلسمن وارد مرحله جدیدی از زندگی حرفاخ خود شد. او در ادامه با ساخت فیلم‌های دوپیام، یا یک بیلت، بهترین بایانی دنیا، راه انتخار، دیبلمات، روانی، تکیه بر یاد، زرزد، طلسمن‌شده‌گان، یک گزارش واقعی، باران... به عنوان فیلم‌نامه‌نویس و کارگردان و همچنین بازیگر در سینمای ایران تسبیت شد. شاید وقتی دیگر، فیلمی سینمایی ساخته بیهوده ایضاً به سال ۱۳۶۶ با باری سوسن سیمایی و داریوش فرهنگ لست که در نظر سنجی منتقدان و نویسنده‌گان ملعونه‌سینمایی فیلم به عنوان یکی از هیره‌ترین فیلم‌های تاریخ سینمای ایران لخوب شده است. اودر در این فصله دوران کاری خود از ساخت کارتاویزیون و بازیگری نیز غافل نشد. از جمله سریال تاویز یونی تولدی دیگر، که به تهیه کنندگی مسعود رسالم ویژن پرنگ، در گونه خلاودادگی و درام تولید شد و توانت در مردم رجع ارزش‌گذاری سینما و تاویزیون یعنی نمره ۷/۶، ۷/۷، ۷/۸، ۷/۹ را را ازویی مردم دم بدست بیاورده که نشان می‌دهد عموم مردم آن را رای باکیفیت و بالرژش ارزیابی کردند. لامسیرال دیگری که داریوش فرهنگ به عنوان نویسنده و نه به عنوان کارگردان بلکه فقط در آن بازی کرد و مورد توجه مخاطب قرار گرفته است سریال گاندو است. فرهنگ درباره این سریال گفته است: «گاندو، مسیری جدید را از نقاط مخصوص است. گاندو، ویزگی‌های خاصی داشت و هنریات آن پیشتر از اتفاق مخصوص است. گاندو، ویزگی‌های خاصی داشت که اغافر گر طرز تفکری جدید را از سریال سازی شد. مردم از هر دو فصل این سریال استقبال کردند. شما چند سریال را در دنیا می‌توانید بینید که در آن از مشکل‌شان لقادست و درباره وضعیت اجتماعی و اقتصادی کشور خود صحبت کنند. موضوع و ساختار این سریال برای دل مشغولی نیست بلکه برای نهن منشغولی است. مردم از یکه حرفلشان زده شود، خوشحال می‌شوند.» آخرین فعلیت داریوش فرهنگ در عرصه هنر بازی در مجموعه تاویز یونی اپزودی مسافران، به کارگردانی سیریوس حسن دور و احمد معظمی و تهیه کنندگی پروزانمیری، لست که از ۱۴۰۱ تا ۱۴۰۴ میلادی مسلسلیت ماه رمضان از شبکه پنج پخش شد. با لذت‌نظر باشیم تا و که از ۱۳۸۹ فیلمی نساخته است دوباره عرصه کارگردانی بر گردد و شاید وقتی دیگر شاهد فیلمی از او بشیم.

امیر افشار فتوحی - داریوش فرهنگ درخشانی، متولد ۱۳۲۶، باتالش و پشتکاری که از خود نشان داد خیابی زود به روای دیرینه خود جمله عمل پوشید و با خستین ساخته تا بروزی خود یعنی مجموعه افسله سلطان و شبان، توانست مخلط تا برویت را برای ای را خود همراه اسازد. سریالی که بخش آن در سال های آغازین دهه ۶۰ خود همراه اسازد. داریوش فرهنگ، در ادامه مسیر حرفه ای با استقبال زیادی روپرورد. داریوش فرهنگ، در ادامه مسیر حرفه ای خود به تسویه دستگی و کارگردانی سنتدند کرد و در دوره ای که بازگران برای مخلط تا برویت و علاقمندان پرده تقریب ای، مرور توجه بودند، مر زمینه بازیگری و بخش های دیگر صنعت سینما چون طراحی صحنه و لباس، طراحی تیتر از و تهیه کنندگی تیز فلکیت کرد و از همان ابتدای کار حرفه اش در تاکنون وسینما بهمراهی هاشمی، که در کانون توجه همگان تیز بود، در چندین کار همکاری مشترک داشتند. فرهنگ از همان ابتدای کار خود ظاهر اقصد داشت که با پرداختن به موضوعات اجتماعی در قالب اطنز، فضای ملتهب ناشی از جنگ تح�یلی رالدکی تاطیف کند و در بی ساخت سریال سلطان و شبان، روی به گارش فیلم های در سال ۱۳۶۴ آورده ایام کفش های میرزا نوروز، که محمد متولی کارگردانی آن را بر عهده گرفت. از زمانی که داریوش فرهنگ، طرح اطیه فیلم «کفش های میرزا نوروز» را روی کاغذ آوردند زدیک به ۳۷ سال می گذرد. فیلمی در زمان کمی که تنهای ۱۴ میلیون تومان ساخته شد و همچنان فیلمی جذب برای دیدن نیست. فیلمی بانش آفرینی علی تصریفیان و محمدمعایی کشاورزی و کارگردانی محمد متولی که حالا جزو فیلم های نوستالژی سینمای ایران محسوب می شود. سلطان فیلم در برخی شخصیتی بنام میرزا نوروز عطار، است که حاضر نیست کفش های کهنه و پر از وصله خود را در پستاندار و کشندهایی بخورد و همین لر سبب می شود تامردم شهر او را دست بیندازند و مسخره کنند. همسر و فرزندان میرزا نیز که دیگر طافت این وضع را دارند، او را ترک می کنند و شرط بارگشتن را خرید کفش هایی تراویسوی میرزا قرار می گهند.

در همان سال که هنوز فرهنگ، گرم نوشتن بود، مسیر خود را بانگارش فیلم نمایه اندوس، در سینما هموارتر می کند. فیلمی دیگر که بیاکارگردانی یبدالله صمدی و بازی هادی اسلامی و مرتضی احمدی، با تمام حوصلی ای که داشت در تاریخ سینمای ایران به ثبت رسیده است. یبدالله صمدی، در دوین گام فیلم سازی ترجیح داده اندوس، را بریون از تهران بسازد. البته بحث بر سر فیلم نمایه این فیلم در زمان اکران آن بر سر زبان لعلی رسانه افتاده بود. در آن زمان فیلم نمایه با داستان مشلبی از سوی هرامی پیش ای باعث ای روندی قدمی پرآیاد، منشر شده بود. ولیت گفته ها حکایت از این داشت که داستان فیلم بر اساس یکی از آثار محمود دولت آبادی است که بعده انشیر «حشمہ» کتیش را منشر کرد. اراده نهایت اندوس،

شماره معتبر بخرید

فروش ویژه شماره های خاص اعتباری و دائمی تا ۴۰٪ تخفیف

از طریق shop.mci.ir و تمامی مراکز فروش و خدمات همراه اول

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و مدرس دیر: محمد رضا شفیعی

 www.rooznamehsaba.com
 rooznamehsaba

تهران خیابان آیت الله مدنی کوچه خجسته منش پلاک ۵
تلفن: ۰۶۷۷۸۲۴۲۲ - ۰۶۷۷۸۴۸۲۴۵ فکس:
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
تایپ: زینبی، گستاخ

روایی که دست یافتنی شد

۲۸ سال بعد از پایان جنگ جهانی اول و امضای قرارداد صلح و رسای و در کنار آن کنفرانس پاریس که با تعیین خطوط مرزی جدیدی برای اروپا و کشورهای خاورمیانه، نقشه جهان به کلی تغییر کرد و کشورهای جدیدی به وجود آمدند و همچنین هم‌زمان با صدور وعده‌شتمین زادروز عباس میرزا ملک‌آرا، شاهزاده فاچار و برادر ناتی ناصرالدین شاه در ۶ آذر ۱۲۱۸، در شهر عُتادان، از قدریتی ترین شهرهای ایران که از زیبایی‌های طبیعی، تاریخی، گردشگری، تجارتی و معنوی خاصی برخوردار بود و از سال ۱۳۱۴ شمسی، به پیشنهاد فرنهستان ایران و تصویب دولت، نام آن به آبادان تغییر کرد؛ در هوای معتدل و فرج بخش آذرماه ۱۳۲۶، این منطقه، در خانواده‌ای متوسط، فرزندی پا به این دنبامی گذارد که نام او را داریوش، می‌گذارند. داریوش، در ۸ سالگی پدرش را درست می‌دهد و از آجایی که خانواده‌مادری از طبقه سرشناس میر‌محمدی جوبار و دندن، به همراه خانواده به شهر جوبار، شهری در بخش ماهان از توابع کرمان و زادگاه مادری، مهاجرت کرد. دوران دبستان و دبیرستان را در کرمان گذراند. او فعالیت در تئاتر را از سال ۱۳۴۵ آغاز کرد و در سال ۱۳۴۷، نیز گروه تئاتر پیاده را بنیان گذاشت، اما تصمیم گرفت رشته مور德 علاقه خود را به صورت آکادمیک نیز پیش برد. بنابراین در کنکور ورودی دانشگاه شرکت کرت و پس از آن که در دانشگاه پدری قیفه شد به تهران رفت. او در سال ۱۳۵۲ در رشته کارگردانی تئاتر از دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران فارغ‌التحصیل شد و در سال ۱۳۵۹، مصادف با سالی که او بین دوره مجلس شورای اسلامی تشکیل و با صدور فرمان امام (ره)، ستاد انقلاب فرنگی تشکیل شد، با بازی در فیلم کوتاه سلسله، به کارگردانی واروز کریم‌حسیجی، نخستین فعلیت سینمایی اش را رقم زد و پس از آن با فیلم‌نامه‌نویسی و کارگردانی فیلم ۶۵ دقیقه‌ای رسول پسر لوالقلسم، وارد مسیر زندگی حرفه‌ای سینما شد. و بالاتاش وی‌کشکار روبروی دیرینه‌اش را است یافته‌است.

